Φως Ιλαρόν

Μηνιαία Έκδοση της Ενορίας Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνου. Έτος 3ο, φ. 36. Σεπτέμβριος 2015

Αντίχριστος, 666 και σύγχρονες αντιστοιχίες!...

Επιμέλεια Θ. Ρ.

Ο νέος εφιάλτης του σύγχρονου ανθρώπου είναι ότι ένα κατεστημένο (το κράτος ή μια πολυεθνική εταιρία που κουμαντάρει το κράτος) θα βάλει σε όλους μας ένα τσιπάκι, με το οποίο θα μπορεί να μας εντοπίζει (πού είμαστε κάθε στιγμή), να γνωρίζει όλα τα προσωπικά στοιχεία μας, αλλά και τα πολιτικά και θρησκευτικά πιστεύω μας, και πιθανόν να ελέγχει τις σκέψεις μας με παρεμβάσεις τελευταίας τεχνολογίας στο μυαλό μας.

Όπως ακούμε, στις ΗΠΑ ήδη οι άνθρωποι έχουν αρχίσει να εμφυτεύουν τσιπάκι (chip) κάτω από το δέρμα τους και με ένα ειδικό σαρωτή οι αρμόδιοι μπορούν να διαβάσουν τον ιατρικό φάκελο καθενός.

Αν όμως οι άνθρωποι φορέσουμε τσιπάκια, είναι αδύνατο να προβλέψουμε τι δυνατότητες θα έχει η Εξουσία να μας ελέγχει. Αν, για παράδειγμα, έρθει μια χούντα ή ένα αντιχριστιανικό καθεστώς, πώς θα αντισταθεί κάποιος, αφού θα έχει μέσα στο σώμα του ένα τσιπάκι, με το οποίο σίγουρα θα τον ανακαλύψουν, όπου κι αν κρυφτεί;

Αν το χρήμα αντικατασταθεί πλήρως με κάρτες, το κράτος μπορεί να μηδενίσει τις κάρτες μου πατώντας ένα κουμπί σε κάποιον κεντρικό υπολογιστή. Έτσι θα μείνω χωρίς δεκάρα, ενώ, αν έχω στη διάθεσή μου και μετρητά, θα μπορέσω να πάρω ψωμί να φάω (εγώ και τα παιδιά μου) έστω κι αν είμαι επαναστάτης ενάντια σε ένα (υποθετικό, αλλά όχι εξωπραγματικό) απάνθρωπο, αθεϊστικό, αντιχριστιανικό κράτος.

Ας μην ξεχνάμε ότι και σήμερα υπάρχουν πολλά απάνθρωπα δικτατορικά καθεστώτα σε όλο τον πλανήτη. Επίσης, ότι στη Βόρεια Κορέα ο χριστιανισμός διώκεται και υπάρχουν αιχμάλωτοι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης επειδή είναι χριστιανοί. Επίσης, ότι κατά τον 20ό αιώνα (δηλαδή μόλις χθες) σε αθεϊστικές χώρες, όπως η Ρωσία (ΕΣΣΔ), η Ρουμανία ή η Αλβανία, χιλιάδες άνθρωποι βασανίστηκαν και θανατώθηκαν για την πίστη τους ή και τη γενικότερη αντίθεσή τους προς το καθεστώς. Φανταστείτε αυτοί οι άνθρωποι να είχαν και τσιπάκια.

Ο Αντίχριστος και ο αριθμός του

Τα παραπάνω μοιάζουν με μια αναφορά από την *Αποκάλυψη* του αγίου Ιωάννη του Θεολόγου, το τελευταίο βιβλίο της Καινής Διαθήκης, που μιλάει προφητικά για διάφορα θέματα, αλλά δίνει έμφαση στα τελευταία χρόνια πριν τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Εκεί ο άγιος Ιωάννης λέει ότι το «Θηρίο», δηλ. ο τελευταίος κακός βασιλιάς που θα κυβερνήσει τον κόσμο και θα κυνηγήσει όποιους δεν τον προσκυνήσουν σαν θεό, θα πείσει τους οπαδούς του να χαράξουν στο μέτωπο ή το δεξί τους χέρι το όνομά του ή τον αριθμό του ονόματός του, που είναι το χξς΄ (έτσι γράφεται στ' αρχαία ελληνικά), δηλαδή το 666.

Όποιος δεν χαράξει το όνομα ή τον αριθμό του Θηρίου, «δε θα μπορεί να αγοράζει ή να πουλάει τίποτα και θα είναι καταδικασμένος σε θάνατο».

Η προφητεία αυτή θυμίζει την ιστορία με τα τσιπάκια… Όποιος δεν έχει τσιπάκι, ούτε «πλαστικό χρήμα» (δηλ. κάρτες – που επίσης θα έχουν τσιπάκι), αυτό ακριβώς θα πάθει: δε θα είναι καταχωρισμένος στο σύστημα, τα προϊόντα του δε θα είναι έγκυρα, δε θα μπορεί να δουλέψει ή να πληρωθεί, δηλ. δε θα μπορεί ούτε ν' αγοράζει ούτε να πουλάει τίποτα.

Ο αριθμός 666 έχει πάρει πολλές υποθετικές ερμηνείες κατά καιρούς. Μία είναι ότι θα πρόκειται για το άθροισμα των γραμμάτων του ονόματος του Αντιχρίστου, αν αντικατασταθούν με τους αντίστοιχους αριθμούς. Μία άλλη, ότι πρόκειται για ένα αριθμό, που τον χρησιμοποιούν οι σατανιστές (οι

πιστοί στο σατανά) ως σύμβολο, επειδή είναι η ανάποδη μορφή του 999, ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί αριθμός της Αγίας Τριάδας, επειδή 9 = 3Χ3. Είναι γνωστό ότι ο αριθμός υπάρχει ήδη στο bar code (το τρις επαναλαμβανόμενο 6), ενώ τα περίφημα www του Διαδικτύου (που στην ουσία έχουν καταργηθεί πια), αν τα πληκτρολογήσεις έχοντας ελληνική γραμματοσειρά, δίνουν ςςς, όπου το γράμμα ς΄ (που λέγεται «στίγμα» και διαβάζεται «στ») στο ελληνικό αριθμητικό σύστημα συμβολίζει το 6 (όπως α΄ = 1, β΄ = 2 κ.ο.κ., έτσι και ς΄ = 6). Αυτά μπορεί να είναι και τυχαία, αλλά τέτοιες συμπτώσεις κάνουν τον άνθρωπο καχύποπτο, γιατί είναι φανερό ότι αυτοί που κυβερνούν τον κόσμο δεν είναι άνθρωποι του Θεού (αλλιώς δεν θα υπήρχε παντού τόση αδικία, δυστυχία, πόνος και θάνατος).

Το παραμύθι του καλού βασιλιά που θα λύσει όλα τα προβλήματα

Με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης (ΕΣΣΔ), ο εφιάλτης ενός πυρηνικού πολέμου μάλλον αποτελεί παρελθόν. Όμως νέες απειλές έχουν εμφανιστεί: η εξάντληση των φυσικών πόρων, η ολοσχερής οικολογική καταστροφή, η φτώχεια και η πείνα (που, από τον τρίτο κόσμο, όπου τις είχαμε εγκλωβίσει, ήρθαν και στις χώρες μας), χημικά και βιολογικά όπλα, και μάλιστα στη διάθεση χωρών εχθρικών προς το δυτικό κόσμο, και συν τοις άλλοις τα προβλήματα της αστικοποίησης (όλοι μαζευτήκαμε στις πόλεις), ψυχικά και σωματικά, όπως η ανθυγιεινή ζωή, ο καταναλωτισμός, η εξάρτηση από την τεχνολογία, νέες ασθένειες και ένα σωρό άλλα.

Πρόκειται για μια ανθρωπότητα δέσμια του προπατορικού αμαρτήματος, λέμε οι χριστιανοί. Αφού γυρίσαμε την πλάτη στο Χριστό και στο ευαγγέλιο, στην εντολή της αγάπης κ.τ.λ., επιστρέψαμε στο μαύρο πρωτογονισμό μας.

Κι όμως νομίζω πως ο πλανήτης δεν θα καταστραφεί. Λίγο πριν γκρεμιστούν όλα, ένας άνθρωπος θα εμφανιστεί. Εξαιρετικά χαρισματικός, ως εκ θαύματος θα κατορθώσει να πείσει ή να εξαναγκάσει τις κυβερνήσεις και τις πολυεθνικές εταιρίες να βάλουν φρένο στην απληστία τους, να σταματήσουν την κούρσα του άσκοπου πλουτισμού, ν' αφήσουν επιτέλους το περιβάλλον ήσυχο και να το βοηθήσουν να επουλώσει τις πληγές του – τις πληγές που του προκαλούμε ανενδοίαστα, χωρίς έλεος και ανάπαυλα, από τη βιομηχανική επανάσταση και μετά. Θα τους κάνει επίσης να μοιραστούν την πίτα της ευημερίας με τους φτωχούς, είτε του τρίτου είτε του πρώτου κόσμου.

Φάρμακα χωρίς παρενέργειες θα βρεθούν για όλες τις αρρώστιες. Οι πόλεμοι θα σταματήσουν, οι δικτατορίες θα καταρρεύσουν, οι «τρομοκράτες» θα παραδώσουν τα όπλα τους, δε θα χρειάζεται πια να είναι οργισμένοι. Τα παιδιά θα πηγαίνουν στο σχολείο και μετά θα παίζουν σε αλάνες. Ειρήνη θ' αρχίσει ν' απλώνεται επί της Γης.

Τότε και οι απλοί καταναλωτές επιτέλους θα συνειδητοποιήσουν τη θέση και την ευθύνη τους στον κόσμο: θα βάλουν κι αυτοί μέτρο στις απαιτήσεις τους, θ' απαλλαγούν από το άγχος, θ' αλλάξουν τρόπο ζωής, θα χαμογελάσουν, θα βρουν την υγειά τους. Θα γεμίσουν θετική ενέργεια. Θα κάνουν θετικές σκέψεις. Ελεύθεροι, ισορροπημένοι κι ευτυχισμένοι, θα μπουν στο δρόμο για την αυτοπραγμάτωση.

Τον άνθρωπο, που θα 'χει αλλάξει τον κόσμο, οι λαοί θα τον λατρέψουν. Πάνω και πέρα από θρησκείες, θα τον αναγνωρίσουν ως απεσταλμένο απ' το Θεό ή κι ως τον ίδιο το Θεό, που τελικά λυπήθηκε τους ανθρώπους. Θα 'ναι σαν να έχει έρθει ένας καινούργιος Χριστός.

Όμως θα είναι παγίδα. Γιατί δε θα είναι ο Χριστός, αλλά ο Αντίχριστος.

Έτσι, εκείνος, «ο άνθρωπος της αμαρτίας» (*Β΄ προς Θεσσαλονικείς επιστολή*, 2, 3), «το θηρίον το αναβαίνον εκ της θαλάσσης» (*Αποκάλυψις*, κεφ. 13, στίχ. 1), θα κατορθώσει να ηγηθεί όλης της Γης και να πείσει όλους τους ανθρώπους να αποδώσουν λατρεία στην εικόνα του, που θα είναι «ομιλούσα εικόνα» (τηλεοπτική;), βλ. *Αποκάλυψις*, 13, στίχ. 7 και 14-15. Θα αποδείξει τη δύναμή του με εκπληκτικά κατορθώματα, κατεβάζοντας μέχρι και πυρ εξ ουρανού (στίχ. 13). Όποιος αρνηθεί να λατρέψει την εικόνα του, θα πεθάνει (στίχ. 15).

Αυτός θα είναι, κατά τους αγίους χριστιανούς διδασκάλους, ο τελευταίος και φοβερότερος διωγμός κατά των χριστιανών, το τελευταίο χαρτί του διαβόλου στην προσπάθειά του να αποσπάσει όσο το δυνατόν περισσότερους από το Θεό. **Και θα τα καταφέρει καλά, παρά την ύπαρξη της *Αποκάλυψης* και των άλλων προφητειών, γιατί οι άνθρωποι δεν (θα) ενδιαφέρονται πια για το Θεό.** Έτσι ο Αντίχριστος (το «Θηρίο») εύκολα «θα αποδείξει ότι είναι Θεός» (*Β΄ Θεσσ*. 2, 4), αφού άλλωστε, κατά τον ινδουισμό (που είναι πια της μόδας), «κάθε άνθρωπος είναι θεός, αρκεί να ενεργοποιήσει τη θεϊκή σπίθα μέσα του»…

Φυσικά, όλα τα θύματά του θα περάσουν απαρατήρητα, γιατί η εξόντωσή τους θα γίνει με μια καλή πρόφαση που θα ανακοινωθεί από τα ΜΜΕ – θα είναι «φονταμενταλιστές, τρομοκράτες, επι-

κίνδυνοι ψυχασθενείς, εχθροί της ειρήνης» κ.τ.λ. – οπότε όλα θα πηγαίνουν καλά. Οι άνθρωποι θα ζουν σ' ένα ιδανικό θερμοκήπιο, με υγεία, ευτυχία, αρμονία και ένα θεό, που θα είναι στην πραγματικότητα ο διάβολος!

Οι αντιφρονούντες δε θα έχουν θέση σ' αυτόν τον ιδανικό κόσμο, όμως, αν είναι πιστοί ορθόδοξοι χριστιανοί, θα είναι εκείνοι που το όνομά τους είναι γραμμένο στο βιβλίο της ζωής (*Αποκ*. 13, 8), ακριβώς γιατί θα έχουν αντισταθεί ώς το τέλος, όπως οι άγιοι μάρτυρες όλων των εποχών.

Σημειωτέον, ότι ο Αντίχριστος δεν θα είναι «το τέλος του κόσμου», αλλά ο τελευταίος σπασμός του «αρχαίου όφεως» (του διαβόλου) πριν την ολοκληρωτική ήττα του. Από τα γεγονότα αυτά δεν θα «καταστραφεί ο κόσμος» (αν και θα περάσει σίγουρα μια σκληρή δοκιμασία), όμως θα κινδυνεύσουν οι άνθρωποι. Θα κινδυνεύσουν, όχι από πείνα, αρρώστιες, πολέμους, κλιματικές αλλαγές – αυτά, όσο παράξενο κι αν ακούγεται, είναι επιφανειακοί κίνδυνοι – αλλά από το μεγαλύτερο κίνδυνο, τον μόνο κίνδυνο, την απώλεια του Θεού στην καρδιά τους και, μαζί μ' αυτό, και της αιωνιότητας.

Προκλητικές αντιστοιχίες

Όλα αυτά βέβαια είναι μια υπόθεση. Ίσως η εποχή του Αντιχρίστου ν' αργήσει πολύ, ίσως να έρθουν στο μέλλον άλλες συνθήκες, πιο ταιριαστές με την *Αποκάλυψη*. Όμως οι αντιστοιχίες με την εποχή μας είναι προκλητικές:

Για πρώτη φορά ο κόσμος είναι ένα βήμα πριν την ολοκληρωτική καταστροφή, για πρώτη φορά η τεχνολογία επιτρέπει σε κάποιον να εξουσιάζει κυριολεκτικά όλη τη Γη, για πρώτη φορά οι άνθρωποι εγκαταλείπουν τις θρησκείες (η «αποστασία» του *Β΄ προς Θεσσαλονικείς* 2, 3;) και επιζητούν μόνον επίγεια ευημερία – άρα θα αγνοήσουν τις προειδοποιήσεις και θα λατρέψουν αμέσως όποιον τους την προσφέρει, σύμφωνα και με το *κατά Ιωάννην ευαγγέλιο*, 5, 43 – αλλά και **είναι εύκολο να θεοποιήσουν έναν άνθρωπο, λόγω της ινδουιστικής νοοτροπίας που έχει διεισδύσει στον πρώην «χριστιανικό» κόσμο** (έτσι ο Αντίχριστος θα υψωθεί *πάνω από όλες* τις θρησκείες, όπως γράφει προφητικά ο απόστολος Παύλος στο *Β΄ Θεσσ*. 2, 4).

Επιφυλακή, όχι φόβος!

Σκοπός της συγγραφής της *Αποκάλυψης* του αγίου Ιωάννη δεν είναι να τρομοκρατήσει τους ανθρώπους, αλλά, αφενός, να τους προειδοποιήσει για τα γεγονότα που θα οδηγήσουν στην Ημέρα του Κυρίου Ιησού, δηλ. τη Δευτέρα Παρουσία (ώστε να μην πλανηθούν από ψευδοπροφήτες, ψευδοδιδασκάλους και ψεύτικους Χριστούς), και, αφετέρου, να διακηρύξει ότι **τελικός νικητής θα είναι ο Ιησούς Χριστός** (βλ. *Αποκ*. 6, 2, αλλά και τα κεφάλαια 19-22, **όπου περιγράφεται η τελική νίκη, η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ και ο παράδεισος**).

Η Δευτέρα Παρουσία (Ημέρα του Κυρίου) είναι φοβερή για τις δυνάμεις του σκότους, αλλά επιθυμητή για τους χριστιανούς. «Ναι, έρχου, Κύριε Ιησού» είναι η προσευχή του συγγραφέα της *Αποκάλυψης*.

Έτσι, η πολυλογία περί Αντιχρίστου υπάρχει φόβος να αποπροσανατολίσει τους ανθρώπους, είτε βυθίζοντάς τους στον τρόμο, είτε γοητεύοντάς τους με το ενδεχόμενο μιας πρωτόγνωρης, εξωπραγματικής κατάστασης (που θα θυμίζει και κόσμους υπερηρώων των αμερικάνικων κόμικς – τυχαίο; δε νομίζω). Και στις δύο περιπτώσεις το αποτέλεσμα είναι ολέθριο: ο άνθρωπος δεν ασχολείται με το Χριστό, Τον κλείνει έξω από τη ζωή του (ή και ανοίγεται σε «άλλες» δυνάμεις, επιφανειακά λαμπερές, αλλά στο βάθος σκοτεινές) και μένει απροστάτευτος και (στην αιωνιότητα) μόνος.

Θα κλείσω με την άποψη του μεγάλου σύγχρονου αγίου Πορφυρίου για το θέμα. Συζητώντας με κάποιον, ο μεγάλος αυτός ορθόδοξος άγιος είπε:

«Για μας τους χριστιανούς, όταν βιώνουμε το Χριστό, δεν υπάρχει Αντίχριστος. Δε μου λες; Εδώ που κάθομαι στο κρεβάτι μπορείς να καθίσεις εσύ;».

Του λέει ο άλλος: «Όχι, Γέροντα». «Γιατί;». «Διότι, εάν καθίσω πάνω σας, θα σας πλακώσω». «Πότε μπορείς να καθίσεις;». «Όταν φύγετε εσείς».

Και ο άγιος είπε: «Ακριβώς, παιδί μου, έτσι συμβαίνει και με την ψυχή μας. **Όταν έχουμε μέσα μας τον Χριστό μας, μπορεί να έρθει ο Αντίχριστος;** Μπορεί να μπει καμιά άλλη αντίθετη ύπαρξη μέσα στην ψυχή μας; **Γι' αυτό σήμερα, παιδί μου, δεν έχουμε τον Χριστό μέσα μας και γι' αυτό ανησυχούμε για τον Αντίχριστο. Όταν βάλουμε τον Χριστό μέσα μας, τα πάντα γίνονται Παράδεισος».**

Γιατί κάνουμε το σταυρό μας;

14 Σεπτεμβρίου είναι η γιορτή της Παγκόσμιας Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού, δηλ. η ανάμνηση της ύψωσης του Σταυρού του Χριστού στα Ιεροσόλυμα μετά την ανακάλυψή του από την αγία Ελένη. Είναι μάλιστα νηστεία αλάδωτη (δεν τρώμε ούτε λάδι, αλλά μόνο φαγητό χωρίς λάδι, π.χ. σαλάτες ή βραστά όσπρια αλάδωτα), εκτός αν πέσει Σάββατο ή Κυριακή.

Ένα από τα βασικότερα χαρακτηριστικά των ορθόδοξων χριστιανών (και όχι μόνο) είναι ότι σχηματίζουμε στο σώμα μας, με το δεξί μας χέρι, το σημείο του σταυρού. Γιατί όμως το κάνουμε αυτό και τι συμβολίζει;

Γιατί γίνεται;

Κάνουμε το σταυρό μας για τρεις λόγους:

α. Έτσι αναγνωρίζουμε φανερά ότι είμαστε μαθητές του Χριστού, ο οποίος σταυρώθηκε για τη σωτηρία των ανθρώπων.

β. Υπενθυμίζουμε στον εαυτό μας ότι, όπως ο Κύριος θυσιάστηκε στο σταυρό, έτσι κι εμείς πρέπει να θυσιάζουμε το συμφέρον μας, το χρόνο μας ή κομμάτια από τη ζωή μας (μέχρι και την ίδια τη ζωή μας) για τους συνανθρώπους μας.

γ. Η πείρα των αιώνων έχει αποδείξει ότι το σημείο του σταυρού λειτουργεί ως ισχυρό φυλαχτό, που προστατεύει τους ανθρώπους από τις επιρροές των πνευματικών τους εχθρών (δαιμόνων), καθώς και από άλλους κινδύνους που πιθανόν να τους απειλούν. Αυτό συμβαίνει, γιατί, κάνοντας το σταυρό μας, επικαλούμαστε το σταυρωμένο Θεό μας (το Θεάνθρωπο Ιησού) και ζητάμε τη βοήθεια και την προστασία Του.

Το να διακηρύξουμε δημόσια ότι πιστεύουμε στο Χριστό (όπως γίνεται όταν κάνουμε το σταυρό μας) δεν είναι σωστό να γίνεται εγωιστικά ή υποκριτικά, αλλά ταπεινά, σεμνά και με αγάπη προς τους συνανθρώπους μας και συγχώρεση προς τους εχθρούς μας. Σύμφωνα με τα λόγια του ίδιου του Ιησού, καλό είναι να μην επιδεικνύουμε, αλλά και να μην κρύβουμε την πίστη μας. Είπε: «Όποιος με ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους, θα τον ομολογήσω κι εγώ μπροστά στον ουράνιο Πατέρα μου. Όποιος όμως με αρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, θα τον αρνηθώ κι εγώ μπροστά στον ουράνιο Πατέρα μου» (*Ματθ.* 10, 32-33).

Τα λόγια αυτά του Ιησού φαίνονται «σκληρά», αλλά ο Κύριος δεν είναι σκληρός. Αντίθετα, είναι ταπεινός και ειρηνικός. Τα λέει όμως για να μας παρακινήσει να Του ανοίξουμε την καρδιά μας και να ενωθούμε μ᾽ Αυτόν – σ᾽ αυτό θα μας βοηθήσει το να παραδεχτούμε δημόσια την πίστη μας.

Πώς κάνουμε το σταυρό μας;

Αυτό φυσικά το ξέρουν και τα παιδιά. Ενώνουμε τα τρία πρώτα δάχτυλα του δεξιού μας χεριού και τα αγγίζουμε στο μέτωπό μας, μετά στην κοιλιά μας και στη συνέχεια στο δεξιό και τον αριστερό ώμο μας. Με αυτό τον τρόπο σχηματίζουμε το σχήμα του σταυρού, πάνω στον οποίο σταυρώθηκε ο Κύριος. Γι᾽ αυτό, δεν είναι σωστό να κάνουμε απλά μια αόριστη κίνηση (να «παίζουμε μαντολίνο», όπως λέει ο λαός). Αν «βαριόμαστε» ή ντρεπόμαστε να κάνουμε το σταυρό μας σωστά, κάνουμε ένα βήμα πίσω στη σχέση μας με το Θεό – και τα βήματα αυτά είναι τόσο πολύτιμα!...

Το σημαντικότερο βέβαια από τα βήματα αυτά μπορούμε να πούμε πως είναι το **να αγαπάμε και να συγχωρούμε τους εχθρούς μας**. Αρχίζουμε λοιπόν από τα απλά (όπως το σημείο του σταυρού) και μ᾽ αυτά ζητάμε βοήθεια από το Θεό, για να προχωρήσουμε στα δύσκολα.

Τι συμβολίζει το σημείο του σταυρού;

Κατά το μεγάλο δάσκαλο της χριστιανικής ζωής άγιο και μάρτυρα Κοσμά τον Αιτωλό (18ος-19ος αιώνας), ο σταυρός περιέχει τους εξής συμβολισμούς:

- Αγγίζουμε στο μέτωπο: ο Χριστός, ως Θεός, βρισκόταν στον ουρανό.
- Κατεβαίνουμε στην κοιλιά μας: από τον ουρανό, ο Κύριος έγινε άνθρωπος και μπήκε στη μήτρα της Θεοτόκου (της Παναγίας).
- Υψωνόμαστε στους ώμους μας: παρακαλούμε το Θεό να μας τοποθετήσει «στα δεξιά Του» (στον παράδεισο) κι όχι «στ᾽ αριστερά» (στην κόλαση), σύμφωνα με την περιγραφή της Δευτέρας Παρουσίας, που κάνει ο ίδιος ο Χριστός στο *κατά Ματθαίον ευαγγέλιο*, κεφάλαιο 25.

Τα τρία ενωμένα δάχτυλά μας συμβολίζουν την Αγία Τριάδα, ενώ τα άλλα δύο συμβολίζουν ότι ο Χριστός είναι και Θεός και άνθρωπος.